

ผ่านไปวัน ๆ

>>> ปัญญาประดิษฐ์หรือจะสู่อัจฉริยะที่เข้มแข็งได้ <<<

ในจังหวะชีวิตที่ต้องสาละวนกับการเยี่ยมและช่วยจัดการคนในบ้านที่ เข้า-ออก โรงพยาบาล อย่างกับนัดหมายกันป่วย ขณะนั่งรอคุณหมอ เห็นหุ่นยนต์ทำความสะอาดเคลื่อนวนเวียนไปมาอยู่หลายรอบ ถ้าเป็นคนคงได้รับรางวัลพนักงานดีเด่นเป็นแน่ ชัยชนะจริง ๆ ใช่มั้ย? เรากำลังอยู่ในยุคปัญญาประดิษฐ์ที่มีพัฒนาการที่สูงมาก แม้กระทั่งจะสร้างตัวเราให้เป็นแบบไหนก็ได้ จะสร้างเรื่องราวให้สมจริงก็ดูจะเนียน จะให้ทำงานแทนคนก็ดูจะเข้มข้นมีประสิทธิภาพสูง

หันกลับมาดูชีวิตจริงของผู้คนที่ยังคงวนเวียน ตื่นนอน อาบน้ำ เดินทาง ทำงาน เดินทางกลับบ้าน เข้านอน ตื่นนอน วนลูปไป เช่นนี้ เหน็ดเหนื่อยก็จำทน เบื่อหน่ายก็กัดฟันหายใจลึก ๆ ลำบากก็ระบายลงกับคนในบ้าน คนใกล้ชิดนี้แหละ แล้วทำไมเราไม่ทำตัวเรา ให้เป็นที่พึงพิงซึ่งกันและกัน หาใช่ปล่อยผ่านไปวัน ๆ เช่นนี้

แน่ละเราถูกปลุกฝังไปด้วยความกลัว กลัวไม่หล่อ กลัวไม่สวย กลัวไม่ทันสมัย กลัวแก่ กลัวไม่เท่าเทียมคนอื่น ๆ กลัวไม่เป็นที่ไปตามมาตรฐานสังคม คนที่ฉลาดกว่าก็คิดผลิตเครื่องมือ เครื่องมือออกมากกระตุ้นลดความกลัว กรอกหูทุกวัน จนเราเชื่อว่าสิ่งนั้นจำเป็นต้องมี หาเงินได้มา ก็จ่ายให้กับสิ่งที่จำเป็นต้องมี ขอมเหนื่อยเหนื่อยเพื่อสิ่งนี้ ปล่อยให้จิตวิญญาณแล้งไร้ค่าไปวัน ๆ

มีผู้นำจิตวิญญาณหลายท่านพยายามช่วยดึงจิตวิญญาณ ให้กลับมาเพื่อจะได้เป็นมนุษย์อย่างแท้จริง แต่ดูเหมือนกลายเป็นสิ่งโบราณ เพราะวันนี้เราใช้ชีวิตเหมือนหุ่นยนต์ ที่โดนโปรแกรมว่า ต้องทำตามเทรนด์อะไร โดยไม่รู้จักเหนื่อยเหนื่อย แต่เรื่องจิตวิญญาณต่างอ่อนล้า และเจ็บป่วยกันเป็นทิวแถว เราอยู่ในโลกก็ตามโลกได้ แต่อย่าตกเป็นทาส แล้วตายไปอย่างหมดอะไรตายอยาก มาช่วยทำแต่ละวันให้มีคุณค่าแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดิม ๆ ....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>